

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

14 päivänä lokakuuta 2021 *

Muutoksenhaku – Henkilöstö – Virkamiehet – Kurinpitomenettely – Kurinpitoseuraamus – Hallinnollinen tutkimus – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohta – Objektiivisen puolueettomuuden vaatimus – Liitännäisvalitus – Avustamispyynnön hylkääminen – Perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohta – Oikeus tulla kuulluksi

Asiassa C-894/19 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 3.12.2019,

Euroopan parlamentti, asiamiehinaan V. Montebello-Demogeot ja I. Lázaro Betancor,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

UZ, edustajanaan J.-N. Louis, avocat,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev, joka hoitaa toisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit I. Ziemele, T. von Danwitz, P. G. Xuereb ja A. Kumin (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Pikamäe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.6.2021 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Euroopan parlamentti vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 20.9.2019 antaman tuomion UZ v. parlamentti (T-47/18, jäljempänä valituksenalainen tuomio, EU:T:2019:650), jolla unionin yleinen tuomioistuin yhtäältä kumosi parlamentin pääsihteerin 27.2.2017 tekemän päätöksen, jolla UZ:lle määrättiin kurinpitoseuraamuksena palkkaluokan alentaminen palkkaluokan AD 13 tasolta 3 palkkaluokan AD 12 tasolle 3 ja hänelle palkkaluokassa AD 13 kertyneet ansiopisteet poistettiin, ja toisaalta hylkäsi kanteen muilta osin.
- 2 UZ vaatii liitännäisvalituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin sillä hylättiin vaatimus hänen avustamispyyntönsä hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin niitä sovelletaan käsiteltävään asiaan (jäljempänä henkilöstösäännöt), 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

” Unioni avustaa virkamiestä erityisesti oikeudellisissa toimenpiteissä sellaista henkilöä vastaan, joka uhkaa, loukkaa, solvaa tai herjaa virkamiestä tai hänen perheensä jäsentä tai hyökkää heitä vastaan tai vahingoittaa heidän omaisuuttaan virkamiehen aseman tai tehtävän vuoksi.

[Se korvaa] yhteisvastuullisesti tapauksissa aiheutuneet vahingot sillä edellytyksellä, että virkamies ei ole tahallisesti tai törkeästä tuottamuksesta aiheuttanut vahinkoja eikä voi saada korvausta vahingonaiheuttajalta.”

- 4 Henkilöstösääntöjen 86 artiklassa säädetään seuraavaa:

” 1. Virkamiehelle tai entiselle virkamiehelle, joka tahallisesti tai tuottamuksellisesti jättää täyttämättä näiden henkilöstösääntöjen mukaiset velvollisuutensa, voidaan määrätä kurinpitoseuraamus.

2. Kun nimittävä viranomainen tai Euroopan petostentorjuntavirasto [(OLAF)] saa tietoonsa todisteita, jotka antavat aiheen olettaa, että on tapahtunut 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuuksien täyttämättä jättäminen, ne voivat aloittaa hallinnollisen tutkimuksen tarkistaakseen, onko tällainen velvollisuuksien täyttämättä jättäminen tapahtunut.

3. Kurinpidolliset säännöt, menettelyt ja toimenpiteet sekä hallinnollisia tutkimuksia koskevat säännöt ja menettelyt vahvistetaan liitteessä IX.”

- 5 Henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

” 1. [Kurinpito]lautakunta kuulee asianomaista virkamiestä. Tällöin hän voi esittää huomautuksensa kirjallisesti tai suullisesti joko henkilökohtaisesti tai valitsemansa edustajan välityksellä. Hän voi kutsua todistajia.

2. Lautakunnan käsittelyssä toimielintä edustaa virkamies, jonka nimittävä viranomainen on määrännyt tähän tehtävään ja jolla on samat oikeudet kuin asianomaisella virkamiehellä.”

6 Tässä liitteessä IX olevassa 22 artiklassa säädetään seuraavaa:

” 1. Nimittävä viranomainen tekee päätöksensä virkamiestä kuultuaan tämän liitteen 9 ja 10 artiklan säännösten mukaisesti kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut lautakunnan lausunnon. Päätös on perusteltava.

2. Jos nimittävä viranomainen päättää asian käsittelyn määräämättä kurinpidollista seuraamusta, se ilmoittaa päätöksestään kyseiselle virkamiehelle kirjallisesti ja viivytyksettä. Virkamies voi pyytää päätöksen sisällyttämistä henkilökansioonsa.”

Asian tausta

7 Asian tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 1–27 kohdassa, ja siitä voidaan tehdä tätä oikeudenkäyntimenettelyä varten seuraava yhteenveto.

8 UZ työskenteli yksikönpäällikkönä Euroopan parlamentissa 1.1.2009 alkaen. Hänen palkkaluokakseen oli viimeksi määritelty palkkaluokan AD 13 taso 3.

9 UZ:n 15-jäsenisen yksikön työntekijöistä 14 (jäljempänä kantelijat) teki parlamentin pääsihteerille 24.1.2014 henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisen avustamispyynnön, jossa he väittivät joutuneensa UZ:n työpaikkakiusaamisen kohteeksi.

10 Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja ilmoitti kantelijoille 17.2.2014 päivätyllä kirjeellä, että avustamispyynnön seurauksena oli ryhdytty väliaikaisiin toimenpiteisiin. Näissä oli kyse muun muassa kyseisen yksikön henkilöstöhallinnon siirtämisestä toisen henkilön vastuulle ja hallinnollisen tutkimuksen aloittamisesta.

11 Parlamentin pääsihteerin ilmoitti UZ:lle 19.3.2014 päivätyllä kirjeellä hallinnollisen tutkimuksen aloittamisesta. Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kuuli UZ:aa 20.11.2014.

12 Kaksi tutkijaa, joista jälkimmäinen korvasi ensimmäisen tämän eläkkeelle jäämisen vuoksi, laativat kaksi raporttia, jotka on päivätty 3.3.2015 ja 17.11.2015. Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kuuli UZ:aa 17.6.2015 ja 2.12.2015 näiden raporttien johdosta.

13 Parlamentin pääsihteerin ilmoitti UZ:lle 6.1.2016 päivätyllä kirjeellä, että henkilöstösääntöjen mukaisten velvollisuuksien laiminlyönnit saatetaan kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi. Kurinpitolautakunta kuuli UZ:aa 17.2.2016, 9.3.2016, 8.4.2016 ja 26.5.2016.

14 Kurinpitolautakunta antoi 25.7.2016 yksimielisen lausunnon, jonka johtopäätökset kuuluvat seuraavasti:

”28 Ottaen huomioon edellä esitetyt seikat, kurinpitolautakunta esittää [nimittävälle viranomaiselle], että kaikkien [UZ:n] tekemien virheiden perusteella määrätään kokonaisuuraamuksena palkkaluokan alentaminen yhdellä luokalla saman tehtäväryhmän sisällä.

- 29 Kurinpitolautakunta katsoo, että kun otetaan huomioon [UZ:n] henkilöstöhallinnossa ilmenneet vakavat puutteet sekä toimielimen huolenpitovelvollisuuden [UZ:aa] ja tämän toiminnan vaikutuspiiriin mahdollisesti kuuluvia muita henkilöitä kohtaan, [nimittävän viranomaisen] tulee henkilöstösääntöjen sille antamien mahdollisuuksien puitteissa harkita vakavasti tämän siirtämistä toiseen virkatyyppiin pääsihteeristössä tai ainakin hänen oman pyyntönsä mukaisesti toiseen [pääosastoon] – –”
- 15 Kurinpitolautakunta antoi lausuntonsa tiedoksi UZ:lle 7.9.2016 päivätyllä kirjeellä.
- 16 Parlamentin pääsihteerin antoi 20.9.2016 tekemällään päätöksellä henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajalle valtuuden edustaa itseään henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 22 artiklan nojalla pidettävässä UZ:n kuulemisessa ja antoi tälle tehtäväksi välittää hänelle UZ:n mahdolliset kurinpitolautakunnan 7.9.2016 tiedoksi annettua lausuntoa koskevat huomautukset.
- 17 Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kutsui UZ:n 4.10.2016 päivätyllä sähköpostilla henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 22 artiklan 1 kohdan mukaiseen 20.10.2016 pidettävään kuulemiseen, jotta tämä voi esittää huomautuksensa kurinpitolautakunnan lausunnosta. UZ toimitti 11.11.2016 päivätyllä kirjeellä henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajalle tällaisia huomautuksia.
- 18 Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja kuuli UZ:aa 14.11.2016. Kuulemisessa UZ luovutti muistion ja pyysi parlamenttia avustamaan häntä yksikkönsä työntekijöiden häneen kohdistaneiden uhkailujen takia. Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajan ehdotuksesta UZ siirrettiin väliaikaisesti toiseen yksikköön.
- 19 Parlamentin pääsihteerin päätti 27.2.2017 tekemällään päätöksellä palkkaluokan alentamisesta ja ansiopisteiden poistamisesta. Hän ilmoitti UZ:lle tästä päätöksestä 2.3.2017 päivätyllä kirjeellä ja ehdotti hänelle siirtämistä hallintovirkamiehen virkaan toiseen yksikköön.
- 20 UZ teki parlamentin nimittävälle viranomaiselle 6.6.2017 päivätyllä kirjeellä valituksen mainitusta päätöksestä.
- 21 UZ teki parlamentin pääsihteerille 14.6.2017 päivätyllä kirjeellä valituksen tämän tuomion 18 kohdassa mainitun avustamispyyntönsä implisiittisestä hylkäämisestä. Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja hylkäsi kyseisen avustamispyynnön 20.7.2017 päivätyllä kirjeellä.
- 22 Parlamentin puhemies hylkäsi 6.10.2017 päivätyllä kirjeellä UZ:n 6.6.2017 ja 14.6.2017 päivätyillä kirjeillä tekemät valitukset.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 23 UZ nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.1.2018 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jossa hän vaati yhtäältä palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevan päätöksen ja toisaalta avustamispyyntönsä hylkäämistä koskevan päätöksen kumoamista.

- 24 Palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevan päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi UZ vetosi kahteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koski hallinnollisen tutkimuksen sääntöjenvastaisuutta ja toinen kurinpitolautakunnan työskentelyn sääntöjenvastaisuutta ja sitä, ettei toimivaltainen viranomainen kuullut UZ:aa ennen mainitun päätöksen tekemistä.
- 25 Ensimmäisen kanneperusteensa yhteydessä UZ väitti muun muassa, että kaksi hallinnollisesta tutkimuksesta vastanneista tutkijoista eli tutkimuksen kurinpidollisesta osasta vastannut tutkija ja työpaikkakiusaamista koskevasta osasta vastannut tutkija, eivät olleet tähän tutkimukseen osallistumisen edellyttämällä tavalla puolueettomia.
- 26 Valituksenalaisen tuomion 65 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi UZ:n väitteen, jonka mukaan kyseessä olevat kaksi tutkijaa eivät olleet puolueettomia, ja hyväksyi näin ollen palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevan päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kuitenkin, että hyvään oikeudenkäyttöön liittyvistä syistä oli tarpeen, että toinen kanneperuste tutkitaan.
- 27 Toisen kanneperusteensa tueksi UZ väitti erityisesti ensinnäkin, että yhdessä kurinpitolautakunnan kaikkiaan kuudesta kokouksesta parlamenttia edusti kaksi jäsentä ja tämän kokouksen päätteeksi UZ:aa ja hänen avustajaansa pyydettiin poistumaan salista, kun taas molemmat parlamentin edustajat jäivät saliin neuvottelemaan asiasta kurinpitolautakunnan jäsenten kanssa. Näin ollen henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 16 artiklan 2 kohtaa rikottiin.
- 28 Toiseksi UZ:n mukaan ainoastaan parlamentin pääsihteeri oli nimittävänä viranomaisena toimivaltainen järjestämään henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kuulemisen. Häntä kuuli kuitenkin henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja eikä parlamentin pääsihteeri.
- 29 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 16 artiklan 2 kohdan mukaan kaksi virkamiestä ei voinut pätevästi edustaa parlamenttia yhdessä kurinpitolautakunnan kuudesta kokouksesta, koska UZ:n etuja puolusti tässä kokouksessa vain yksi edustaja ja hän oli siten lähtökohtaisesti epäedullisessa asemassa. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin totesi, että parlamentin edustajien ei olisi tullut jäädä kokoussaliin neuvottelemaan asiasta kurinpitolautakunnan jäsenten kanssa sen jälkeen, kun UZ:aa ja tämän avustajaa oli pyydetty poistumaan salista. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli tästä valituksenalaisen tuomion 72 kohdassa, että menettelyssä oli tapahtunut menettelyvirhe myös tältä osin.
- 30 Unionin yleinen tuomioistuin totesi myös valituksenalaisen tuomion 89 kohdassa, että palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskeva päätös oli tehty vastoin henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 22 artiklan 1 kohdassa asetettua ehtoa, jonka mukaan nimittävän viranomaisen on suoritettava kyseisen virkamiehen kuuleminen itse. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi kyseisen tuomion 102 kohdassa UZ:n kanneperusteen, jonka mukaan toimivaltainen viranomainen ei kuullut häntä kurinpitolautakunnan työskentelyn jälkeen.
- 31 Avustamispyynnön hylkäämistä koskevan päätöksen kumoamisvaatimuksista on todettava, että huomautettuaan ensin, että hallintoa ei voida velvoittaa avustamaan virkamiestä, jota epäillään täsmällisten ja merkityksellisten seikkojen valossa virkavelvollisuuksiensa vakavista laiminlyönneistä ja jota kohtaan voidaan tällä perusteella aloittaa kurinpidollisia menettelyitä, vaikka tällainen laiminlyönti johtuisikin kolmansien osapuolten lainvastaisesta toiminnasta,

unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 109 kohdassa, että silloin kun UZ esitti avustamispyyntönsä, häntä koskeva hallinnollinen tutkimus oli jo aloitettu sellaisten tekojen perusteella, jotka osoittautuessaan paikkansapitäviksi johtaisivat kurinpidollisiin seuraamuksiin. Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen mukaan parlamentilla oli oikeus hylätä avustamispyyntö kuulematta UZ:aa sitä ennen.

- 32 Tämän seurauksensa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi mainitun tuomion 111 kohdassa vaatimuksen UZ:n esittämän avustamispyynnön hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoamisesta.
- 33 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi näin valituksenalaisella tuomiolla palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevan päätöksen ja hylkäsi kanteen muilta osin.

Asianosaisten vaatimukset

Valituksessa esitetyt vaatimukset

- 34 Parlamentti vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion;
  - hylkää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen
  - toteaa, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan tässä oikeusasteessa, ja
  - velvoittaa UZ:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa.
- 35 UZ vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
  - velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.

Liitännäisvalituksessa esitetyt vaatimukset

- 36 UZ vaatii liitännäisvalituksessaan, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin sillä on hylätty vaatimus hänen avustamispyyntönsä hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoamisesta,
  - kumoaa parlamentin päätöksen, jolla tämä avustamispyyntö hylättiin
  - velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.
- 37 Parlamentti vaatii, että unionin tuomioistuin
- jättää liitännäisvalituksen osittain tutkimatta toisen valitusperusteen osalta ja hylkää sen kokonaan perusteettomana ja

– velvoittaa UZ:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus pääasiassa

- 38 Parlamentti vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen. Ensimmäinen valitusperuste koskee oikeudellista virhettä, tosiseikkojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla ja perustelujen puutteellisuutta siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että hallinnollista tutkimusta ei ollut suoritettu objektiivisesti puolueettomasti. Toinen valitusperuste koskee oikeudellista virhettä, tosiseikkojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla ja perustelujen puutteellisuutta siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta oli loukattu kurinpitolautakunnan työskentelyn aikana. Kolmas valitusperuste koskee oikeudellista virhettä, tosiseikkojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla ja perustelujen puutteellisuutta siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että UZ:n oikeutta tulla kuulluksi oli loukattu.

Ensimmäinen valitusperuste

- 39 Päävalituksen ensimmäinen valitusperuste jakautuu neljään osaan.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen, toinen ja kolmas osa

– Asianosaisten lausumat

- 40 Parlamentti väittää ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa osassa, että kun unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 52, 58 ja 59 kohdassa, ettei parlamentti ollut antanut riittäviä takeita, jotta kaikki perustellut epäilyt hallinnollisen tutkimuksen suorittaneen kahden tutkijan puolueettomuudesta olisi voitu sulkea pois, unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla ja tukeutunut objektiivisen puolueettomuuden käsitettä arvioidessaan virheellisiin oikeudellisiin perusteisiin ja rikkonut näin Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklaa.
- 41 Parlamentti toteaa erityisesti, että pelkästään se seikka, että hallinnollisen tutkimuksen kurinpidollisesta osasta vastannut tutkija tunsu tapaukseen liittyvät seikat ennen kuin hänet nimettiin tähän tehtävään – tämä seikkojen tunteminen on sitä paitsi ollut rajallista ja satunnaista tai jopa puutteellista – ei sellaisenaan anna automaattisesti aihetta perusteltuun epäilyyn, joka oikeuttaisi parlamentin valitsemaan tehtävään toisen henkilön, joka ei tunne tapaukseen liittyviä seikkoja entuudestaan.
- 42 Unionin yleinen tuomioistuin ei parlamentin mukaan ole myöskään tutkinut riittävällä tavalla, saattoivatko UZ:n epäilykset tosiasiallisesti olla peruste tutkijoiden objektiivista puolueettomuutta koskeville perustelluille epäilyille. Parlamentin mukaan käsiteltävässä asiassa nämä epäilyt eivät kuitenkaan olleet sellaisia, että ne olisivat oikeuttaneet muiden tutkijoiden nimeämisen, kun otetaan erityisesti huomioon ensinnäkin se, ettei asianomaisten tutkijoiden ja kyseisen asianosaisten välillä ollut mitään eturistiriitoja, ja toiseksi se, että muut henkilöt avustivat näitä tutkijoita heidän tehtävissään. Parlamentti väittää tältä osin vedonneensa unionin yleisessä tuomioistuimessa tutkijoiden suureen lukumäärään täsmentäen, että kaksi tutkijaa oli nimetty

kurinpidollista osaa varten. Samoin unionin yleiselle tuomioistuimelle toimitetuista asiakirjoista ilmenee riittävällä tavalla, että tutkimuksen työpaikkakiusaamista osa koskeva oli annettu useiden henkilöiden tehtäväksi.

- 43 Näin ollen, kun unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että kyseessä olevan tutkimuksen kahteen osaan liittyi useita tutkijoita, se tukeutui puutteellisiin seikkoihin ja teki ilmeisen arviointivirheen todetessaan, että kahden asianomaisen tutkijan puolueellisuus saattoi johtaa koko kurinpitomenettelyn pätemättömyyteen. Parlamentin mukaan sillä, että näitä tutkijoita oli monta, poisti epäilyn yhden tutkijan puolueettomuudesta.
- 44 Lisäksi parlamentti moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä otti selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 57 ja 58 kohdassa, että työpaikkakiusaamista koskevan osan tutkija oli ennen hänen nimeämistään tutkijaksi toiminut puheenjohtajana työpaikkakiusaamista ja sukupuolista häirintää sekä niiden ennaltaehkäisyä työpaikalla käsittelevässä neuvoa-antavan komiteassa ja päättänyt, että UZ:n tuolloin johtaman yksikön hallinto siirretään toiselle henkilölle. Parlamentin mukaan henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajan 17.2.2014 tekemästä päätöksestä, jonka tämä toimitettiin oli kyllä toimittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle, ilmenee kuitenkin, että pääjohtaja – eikä tämän neuvoa-antavan komitean puheenjohtaja –, joka oli nimittävänä viranomaisena toimivaltainen ratkaisemaan henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisen avustamispyynnön, oli päättänyt siirtoa koskevista toimenpiteistä.
- 45 UZ vaatii, että parlamentin väitteet hylätään perusteettomina.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 46 Siltä osin kuin parlamentti vetoaa tosiseikkojen huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla, on todettava, että SEUT 256 artiklan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan muutoksenhaku rajoittuu oikeuskysymyksiin. Ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on siis toimivaltainen määrittämään merkityksellisen tosiseikaston sekä arvioimaan sitä ja sille esitettyä selvitysaineistoa. Tosiseikaston ja selvitysaineiston arvioiminen ei näin ollen ole, lukuun ottamatta sitä tapausta, että ne on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, oikeuskysymys, joka sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhakuasiassa harjoittaman valvonnan piiriin. Tällaisen vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmeistä toimitetusta aineistosta selvästi ilman, että tosiseikasto ja selvitystä on tarpeen ryhtyä arvioimaan uudelleen (tuomio 1.10.2020, CC v. parlamentti, C-612/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:776, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 47 Nyt käsiteltävässä asiassa parlamentti väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon ilmeisen vääristyneellä tavalla, kun se on todennut, ettei parlamentti ollut antanut riittäviä takeita, jotta kaikki perustellut epäilyt tutkijoiden puolueettomuudesta voitaisiin sulkea pois. Unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti jättänyt huomiotta sen, että hallinnollisen tutkimuksen suorittivat useat tutkijat.
- 48 Tätä tosiseikkojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla koskeva väite perustuu kuitenkin valituksenalaisen tuomion puutteelliseen tulkintaan. Valituksenalaisen tuomion 41–47 kohdasta ilmenee nimittäin selvästi, että unionin yleinen tuomioistuin otti asianmukaisesti huomioon sen, että hallinnollisen tutkimuksen toteuttivat useat tutkijat, mutta tämä seikka ei kuitenkaan vaikuttanut sen toteutumukseen, jonka mukaan oli olemassa perusteltu epäily tiettyjen näiden tutkijoiden puolueettomuudesta.

- 49 Asiakirja-aineistosta ei myöskään ilmene selvästi, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla katsoessaan, että tutkimuksen työpaikkakiusaamista koskevan osan oli suorittanut yksi ainoa tutkija. Tällainen toteamus ei nimittäin sulje pois sitä, että tätä tutkijaa avustivat hänen tutkimuksensa yhteydessä muut henkilöt. Tämä väite on näin ollen jätettävä tutkimatta, koska parlamentti pyrkii sillä todellisuudessa siihen, että unionin tuomioistuin arvioisi uudelleen tosiseikkoja, osoittamatta kuitenkaan, että tosiseikat olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla. Kuten tämän tuomion 46 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, tällainen arviointi ei kuulu unionin tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin.
- 50 Tästä seuraa, että väite, jonka mukaan tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.
- 51 Unionin yleisen tuomioistuimen väitetystä objektiivisen puolueettomuuden käsitteen virheellisestä arvioinnista on huomautettava, että unionin toimielinten, elinten ja laitosten on noudatettava unionin oikeudessa taattuja perusoikeuksia, joihin kuuluu perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettu oikeus hyvään hallintoon (tuomio 27.3.2019, August Wolff ja Remedia v. komissio, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 52 Perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa määrätään muun muassa, että jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti.
- 53 Tältä osin on todettava, että toimielimiä, elimiä ja laitoksia niiden tehtävien toteuttamisessa velvoittavan puolueettomuusvaatimuksen tarkoituksena on taata unionin perustana oleva yhdenvertainen kohtelu. Tämän vaatimuksen tarkoituksena on muun muassa välttää tilanteet, joissa toimielinten, elinten ja laitosten lukuun toimiville virkamiehille ja toimihenkilöille syntyisi mahdollisesti eturistiriita. Kun otetaan huomioon riippumattomuuden ja luotettavuuden takeiden perustavanlaatuinen merkitys unionin toimielinten, elinten ja laitosten sisäisen toiminnan ja ulkoisen mielikuvan kannalta, puolueettomuusvaatimus kattaa kaikki tilanteet, joissa asian ratkaistavakseen saaneen virkamiehen tai toimihenkilön on kohtuudella ymmärrettävä ulkopuolisista vaikuttavan siltä, että hänen riippumattomuutensa asiassa voi vaarantua (ks. tuomio 27.3.2019, August Wolff ja Remedia v. komissio, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 54 Lisäksi, kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa, kyseisten toimielinten, elinten ja laitosten on noudatettava puolueettomuusvaatimusta, jolla on kaksi osaa eli yhtäältä subjektiivinen puolueettomuus, jonka mukaan yhdelläkään kyseessä olevan toimielimen jäsenistä ei saa olla ennakolta määritettyä kantaa tai henkilökohtaisia ennakkoluuloja, ja toisaalta objektiivinen puolueettomuus, jonka mukaan toimielimen on annettava riittävät takeet, jotta kaikki perustellut epäilyt mahdollisista ennakkoluuloista voidaan sulkea pois (tuomio 25.2.2021, Dalli v. komissio, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 112 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tästä unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että sen osoittamiseksi, että hallinnollisessa menettelyssä ei tarjota riittäviä takeita perusteltujen epäilyjen sulkemiseksi pois mahdollisten ennakkoluulojen osalta, ei edellytetä puolueellisuuden toteamista. On riittävää, että tältä osin on olemassa perusteltu epäily, jota ei voida sulkea pois (ks. vastaavasti tuomio 27.3.2019, August Wolff ja Remedia v. komissio, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 37 kohta).
- 55 Lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että se, että oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen tekemiseen osallistuvat henkilöt tuntevat tapaukseen liittyvät seikat entuudestaan, ei yksinään ole sellainen seikka, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että tässä

- päätöksessä on puolueellisuutena ilmennyt menettelyvirhe. Kuten nimittäin julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 106 kohdassa, tällainen entuudestaan tunteminen on joskus väistämätöntä, kun otetaan huomioon kyseisten henkilöiden aikaisemmin tai samanaikaisesti hoitamat työtehtävät. Niinpä on syytä selvittää, onko unionin toimielinten, elinten tai laitosten lukuun toimivilla virkamiehillä ja toimihenkilöillä jossakin tietyssä yksittäistapauksessa eturistiriita, joka voi herättää ulkopuolisissa perustellun epäilyn kyseessä olevan menettelyn puolueettomuudesta.
- 56 Edellä esitettyjen seikkojen valossa on arvioitava, jättikö unionin yleinen tuomioistuin huomiotta objektiivisen puolueettomuuden käsitteen, kuten parlamentti väittää, kun se katsoi, että se, että toinen kahdesta tutkijasta, jotka vastasivat hallinnollisen tutkimuksen kurinpidollisesta osasta, oli ennalta tietoinen tosiseikoista, riitti sen toteamiseen, ettei parlamentti ollut antanut riittäviä takeita, jotta kaikki perustellut epäilyt kyseisen tutkijan puolueettomuudesta voitiin sulkea pois.
- 57 Tästä unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa, että yksi henkilöstöasioiden pääosaston jäsen oli tavannut yhden kantelijoista ennen tutkimuksen aloittamista ja että kantelija oli tässä tapaamisessa kertonut kyseiselle myöhemmin tutkijaksi nimetylle jäsenelle, että UZ oli tehnyt kantelijasta ilmoituksen OLAF:lle ja tarkemmin sanoen tehnyt näin aviomiehensä välityksellä ”koston” vedoten väitettyihin sääntöjenvastaisuuksiin.
- 58 Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut mainitun tuomion 52 kohdassa, että tällainen seikka saattoi herättää UZ:ssa perustellun epäilyn tutkijan puolueettomuudesta, sillä UZ:n väitetyn käytöksen erityisen pahantahtoinen luonne, sellaisena kuin sitä oli tutkijalle kuvailtu, oli saattanut vaikuttaa tutkijaan.
- 59 Näin ollen on todettava aluksi, että toisin kuin parlamentti väittää, unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että on ollut olemassa perusteltu epäily kyseessä olevasta kurinpidollisesta osasta vastanneen tutkijan puolueettomuudesta, ja näin ei ole ollut pelkästään sillä perusteella, että tämä tutkija oli etukäteen tietoinen käsiteltävän asian tosiseikoista, vaan sillä perusteella, että tällaisen tiedon vuoksi kyseisellä tutkijalla saattoi olla UZ:n käyttäytymisestä ennalta määrätty kielteinen näkemys. On todettava, että tällainen seikka saattoi synnyttää perustellun epäilyn kyseisen tutkijan puolueettomuudesta tämän tuomion 54 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, mitä parlamentti ei myöskään ole kiistänyt.
- 60 Seuraavaksi on todettava, että kyseisessä 54 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan unionin yleisellä tuomioistuimella ei ollut velvoitetta varmistua siitä, oliko tutkijalla tosiasiallisesti ennakkoluuloja UZ:sta. Oli riittävää, että tästä oli olemassa perusteltu epäily, jota ei voitu sulkea pois.
- 61 Lopuksi on todettava, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 130 kohdassa, että koska parlamentti oli velvollinen antamaan riittävät takeet, jotta kaikki perustellut epäilyt voitiin sulkea pois, unionin yleinen tuomioistuin on katsonut perustellusti valituksenalaisen tuomion 54 kohdassa, ettei mikään viitannut siihen, että parlamentilla olisi ollut vaikeuksia valita virkamiestensä joukosta sellainen henkilö, joka ei olisi tuntenut lainkaan tapaukseen liittyviä seikkoja entuudestaan ja joka ei siten olisi herättänyt UZ:ssa perusteltua epäilyä henkilön puolueettomuudesta.

- 62 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on katsonut valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa, että parlamentti ei noudattanut sille asetettua objektiivista puolueettomuutta koskevaa velvollisuutta, kun se nimesi hallinnollisen tutkimuksen kurinpidollisesta osasta vastaavaksi tutkijaksi henkilöstöasioiden pääosaston jäsenen, joka oli jo tavannut yhden kantelijoista.
- 63 Parlamentin väitteestä, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen toteamus hallinnollisen tutkimuksen työpaikkakiusaamista koskevasta osasta vastuussa olevan tutkijan puolueellisuudesta perustuu selvitysaineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla, on todettava, että tämä väite perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan. Unionin yleinen tuomioistuin on nimittäin katsonut kyseisen tuomion 57 kohdassa, että hallinnollisen tutkimuksen työpaikkakiusaamista vastaava tutkija oli ennen tutkijaksi nimeämistä toiminut puheenjohtajana neuvoa-antavassa komiteassa, joka päätti UZ:n yksikön hallinnon siirtämisestä toiselle henkilölle. Toisin kuin parlamentti väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei ole mitenkään todennut, että kyseinen tutkija olisi päättänyt väliaikaisista toimenpiteistä, joilla UZ siirrettiin yksikönpäällikön tehtävistään. Unionin yleinen tuomioistuin on päinvastoin todennut valituksenalaisen tuomion 3 kohdassa, että juuri henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja oli ilmoittanut kantelijoille, että väliaikaisiin toimenpiteisiin oli ryhdytty, ja saman tuomion 57 kohdassa, että kyseisen komitea kokonaisuudessaan eikä pelkästään sen puheenjohtaja suositteli kantelijoiden tekemän avustamispyynnön jälkeen, että UZ:n johtaman yksikön hallinto siirretään toiselle henkilölle. Tältä osin unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee, että tällainen suositus kuuluu niihin suosituksiin, jotka mainittu neuvoa-antava komitea, sen puheenjohtaja mukaan lukien, saattaa joutua tekemään henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla toteutettavien välitoimien valinnasta.
- 64 Edellä esitetystä seuraa, että väitettyä tosiseikkojen ja selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla ei ole näytetty toteen.
- 65 Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen, toinen ja kolmas osa on näin ollen osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomina.

Ensimmäisen valitusperusteen neljäs osa

– Asianosaisten lausumat

- 66 Parlamentti väittää ensimmäisen valitusperusteen neljännessä osassa, että vaikka katsottaisiin, että menettelyllisiä sääntöjenvastaisuuksia olisi voitu havaita, unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon kaikki asiaan liittyvät seikat, kuten kantelijoiden huomattava määrä, UZ:n laiminlyöntien vakavuus sekä se, että häneen hyväkseen oli sovellettu useita takeita, kuten hänen asianajajansa läsnäolo menettelyn kaikissa vaiheissa. Kun valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa todetaan, että huolellisesti ja puolueettomasti suoritettu tutkinta olisi voinut johtaa toisenlaiseen tosiseikkojen arviointiin ja erilaisiin seurauksiin, valituksenalaisen tuomion perustelut ovat siis puutteelliset.
- 67 Lisäksi valituksenalaisen tuomion perustelut ovat parlamentin mukaan ristiriitaiset, koska unionin yleinen tuomioistuin on yhtäältä katsonut, että tosiseikkojen toisenlainen arviointi oli mahdollista, ja että näin ollen muu kuin nimittävän viranomaisen tekemä ratkaisu oli mahdollinen, ja toisaalta

todennut kyseisen tuomion 106–109 kohdassa, että laiminlyönnit, joista UZ:ta moitittiin, vaikuttivat riittävän vakavilta ja perustelluilta hänen avustamispyyntönsä hylkäämiseen ja siihen, että hänet veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

68 UZ:n mukaan parlamentin väitteet on hylättävä perusteettomina.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 69 Ensinnäkin parlamentin väitteestä, jonka mukaan valituksenalaisen tuomion perustelut ovat puutteelliset siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon asian tosiseikkoja, mukaan lukien UZ:n syyksi luettujen laiminlyöntien vakavuus ja kantelijoiden lukumäärä, sekä takeita, joita UZ:lle on annettu kurinpitomenettelyn aikana, kuten hänen asianajajansa läsnäolo menettelyn kaikissa vaiheissa, on huomautettava, että SEUT 296 artiklassa määrätty perusteluvelvollisuus on olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, koska tuo kysymys koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta. Päätöksen perusteluissa toistetaan näet virallisesti päätöksen perustana olevat syyt. Jos nämä syyt ovat virheellisiä, ne rasittavat päätöksen aineellista lainmukaisuutta mutta eivät sen perusteluja, jotka saattavat olla riittävät, vaikka niissä esitetään virheellisiä syitä. Tästä seuraa, että väitteet ja lausumat, joilla pyritään riitauttamaan toimen asiasisällön oikeellisuus, ovat tehottomia perustelujen puuttumista tai niiden puutteellisuutta koskevan kanneperusteen yhteydessä (tuomio 22.10.2020, EKETA v. komissio, C-274/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:853, 79 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja määräys 14.1.2021, Manea v. CdT, C-892/19 P, ei julkaistu, EU:C:2021:30, 91 kohta).
- 70 Näin ollen on määritettävä, ovatko valituksenalaisen tuomion perustelut puutteelliset, ennen kuin tutkitaan, onko unionin yleinen tuomioistuin tehnyt oikeudellisen virheen siltä osin kuin se ei ole ottanut huomioon kaikkia merkityksellisiä tosiseikkoja.
- 71 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin on muistuttanut valituksenalaisen tuomion 60 ja 61 kohdassa aluksi vakiintuneesta oikeuskäytännöstään, jonka mukaan yhtäältä toimen kumoamisen oikeuttaminen menettelyvirheellä edellyttää sitä, että ilman tällaista virhettä kyseinen menettely olisi voinut johtaa erilaiseen lopputulokseen, ja jonka mukaan toisaalta tällaisen tutkimuksen yhteydessä on otettava huomioon kaikki yksittäistapauksen olosuhteet ja muun muassa väitteiden luonne ja niiden menettelyvirheiden laajuus, jotka koskevat niitä takeita, joita kyseisellä toimihenkilöllä on voinut olla.
- 72 Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin on katsonut kyseisen tuomion 62 ja 63 kohdassa, että puolueettomalla hallinnollisella tutkimuksella, joka on kurinpitomenettelyn ensimmäinen vaihe, on vaikutuksensa siihen, miten nimittävä viranomainen käyttää harkintavaltaansa kyseisen tutkimuksen jatkotoimenpiteiden osalta, ja nämä jatkotoimenpiteet voivat viime kädessä johtaa kurinpitoseuraamuksen määräämiseen. Unionin yleinen tuomioistuin on täsmentänyt tämän osalta, että nimenomaan kyseisen tutkimuksen ja asianomaisen toimihenkilön kuulemisen perusteella nimittävä viranomainen arvioi ensinnäkin, onko varsinaisen kurinpitomenettelyn aloittaminen aiheellista, toiseksi, onko menettelyyn mahdollisesti liityttävä asian saattaminen kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi, ja kolmanneksi, käynnistäessään kurinpitomenettelyn tässä lautakunnassa, sille esitettävät tosiseikat.

- 73 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa, että koska nimittävän viranomaisen toimivaltaa ei ollut rajattu, ei voitu sulkea pois sitä, että jos hallinnollinen tutkimus olisi tehty huolellisesti ja puolueettomasti, siitä olisi voinut seurata toisenlainen alustava arvio tosiseikoista ja se olisi siten voinut johtaa erilaisiin seurauksiin.
- 74 Edellä esitetystä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin on perustellut valituksenalaisen tuomion 62 ja 63 kohdassa oikeudellisesti riittävällä tavalla kyseisen tuomion 64 kohdassa esittämänsä päätelmän. Näin ollen väite perustelujen puuttumisesta on hylättävä perusteettomana.
- 75 Toiseksi parlamentin väitteestä, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi kurinpitomenettelyyn liittyvien sääntöjenvastaisuuksien seurauksia arvioidessaan pitänyt ottaa huomioon tosiseikat, kuten UZ:n syyksi luettavien laiminlyöntien vakavuus, kantelijoiden lukumäärä ja se, että UZ:lla oli asianajaja läsnä kyseisen menettelyn jokaisessa vaiheessa, on todettava, että tämä väite on jätettävä tutkimatta, koska parlamentti pyrkii tällä väitteellään todellisuudessa siihen, että unionin tuomioistuin arvioisi uudelleen tosiseikkoja, vetoamalla kuitenkin siihen, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut kyseiset seikat huomioon vääristyneellä tavalla. Kuten tämän tuomion 46 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä kuitenkin ilmenee, tällainen arviointi ei kuulu unionin tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin.
- 76 Kolmanneksi parlamentin väitteestä, jonka mukaan valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa esitetty unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä on ristiriidassa unionin yleisen tuomioistuimen mainitun tuomion 106–109 kohdassa tekemien arviointien kanssa, on riittävää todeta, että viimeksi mainitut kohdat koskevat muun menettelyn kuin kurinpitomenettelyn eli UZ:n henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla esittämän avustamispyynnön tutkimista, joten mitään ristiriitaa ei voida katsoa olevan.
- 77 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen valitusperusteen neljäs osa on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.
- 78 Näin ollen ensimmäinen valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Toinen ja kolmas valitusperuste

- 79 Toinen ja kolmas valitusperuste koskevat valituksenalaisen tuomion perusteluita, joilla unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi osittain UZ:n toisen kanneperusteen, joka koski kurinpitolautakunnan työskentelyn sääntöjenvastaisuutta ja sitä, ettei toimivaltainen viranomainen kuullut UZ:aa työskentelyn päätteeksi.
- 80 Tältä osin on huomautettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun ylimääräisiä perusteluita koskevat väitteet eivät voi aiheuttaa tämän ratkaisun kumoamista ja ovat näin ollen tehottomia (tuomio 12.11.2020, Gollnisch v. parlamentti, C-676/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:916, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 81 Toisen ja kolmannen valitusperusteen yhteydessä kritisoidut valituksenalaisen tuomion perustelut ovatkin luonteeltaan ylimääräisiä. On nimittäin niin, että sen jälkeen kun unionin yleinen tuomioistuin oli hyväksynyt ensimmäisen kanneperusteen, joka koski hallinnollisen tutkimuksen

sääntöjenvastaisuutta, ja katsonut näin, että UZ:n vaatimukset palkkaluokan alentamista ja ansiopisteiden poistamista koskevan päätöksen kumoamisesta oli hyväksyttävä, se katsoi, kuten valituksenalaisen tuomion 66 kohdasta ilmenee, tarpeelliseksi tutkia hyvään oikeudenhoitoon liittyvistä syistä UZ:n esittämän toisen kanneperusteen.

82 Toinen ja kolmas valitusperuste on näin ollen hylättävä tehottomina.

83 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että päävalitus on hylättävä.

Liitännäisvalitus

84 Liitännäisvalituksensa tueksi UZ vetoaa kahteen valitusperusteeseen, joista ensimmäinen koskee perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan rikkomista ja toinen perusoikeuskirjan 48 artiklan rikkomista.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

85 UZ väittää vastavalituksen ensimmäisessä valitusperusteessa, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohtaa. UZ:n mukaan parlamentin olisi tämän säännöksen mukaisesti pitänyt kuulla häntä ennen kuin se hylkäsi hänen henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla esittämänsä avustamispyynnön.

86 Parlamentin mukaan UZ:n väite on hylättävä perusteettomana.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

87 UZ väittää, että parlamentin olisi pitänyt kuulla häntä perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan mukaisesti ennen kuin parlamentti päätti hylätä hänen avustamispyyntönsä.

88 Perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdassa määrätään, että hyvää hallintoa koskevaan oikeuteen sisältyy erityisesti jokaisen oikeus tulla kuulluksi ennen kuin häntä vastaan ryhdytään yksittäiseen toimenpiteeseen, joka vaikuttaa häneen epäedullisesti.

89 Siten oikeus tulla kuulluksi takaa jokaiselle henkilölle tilaisuuden esittää hallintomenettelyn aikana hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla kantansa ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka saattaa vaikuttaa hänen intresseihinsä epäedullisesti (tuomio 4.6.2020, EUH v. De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68 kohta ja tuomio 25.6.2020, HF v. parlamentti, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

90 Tämän jälkeen on täsmennettävä, että oikeudella tulla kuulluksi on kaksi tavoitetta. Yhtäältä sillä edistetään mahdollisimman täsmällistä ja virheetöntä asiakirja-aineiston tutkintaa ja tosiseikkojen toteamista, ja toisaalta sillä varmistetaan asianomaisen tehokas suojele. Oikeudella tulla kuulluksi pyritään erityisesti takaamaan, että henkilöön epäedullisesti vaikuttavat päätökset tehdään tietoisina kaikista asiaan vaikuttavista seikoista, ja sen tavoitteena on erityisesti, että toimivaltaiset viranomaiset voivat korjata virheen tai asianosainen voi esittää sellaisia seikkoja,

jotka koskevat hänen henkilökohtaista tilannettaan ja jotka tukevat sitä, että päätös tehdään, että sitä ei tehdä tai että sillä on tietty sisältö (tuomio 4.6.2020, EUH v. De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 91 Lisäksi unionin tuomioistuin on jo aiemmin täsmentänyt, että henkilö, joka on henkilöstösääntöjen 24 artiklan perusteella esittänyt avustamispyynnön, koska hän on joutunut uhkailun kohteeksi, voi hyvän hallinnon periaatteen nojalla vedota oikeuteen tulla kuulluksi häntä koskevista seikoista (ks. vastaavasti tuomio 4.6.2020, EUH v. De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 92 Nyt käsiteltävässä asiassa päätös, jolla henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja hylkäsi UZ:n henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla esittämän avustamispyynnön, on perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu häneen epäedullisesti vaikuttava yksittäinen toimenpide.
- 93 Unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt UZ:n avustamispyynnön hylkäämispäätöksen kumoamista koskevan vaatimuksen valituksenalaisen tuomion 107 kohdassa mainitun sen oikeuskäytännön perusteella, jonka mukaan hallintoa ei voida velvoittaa avustamaan virkamiestä, jota epäillään täsmällisten ja merkityksellisten seikkojen valossa virkavelvollisuuksiensa vakavista laiminlyönneistä ja jota kohtaan voidaan tällä perusteella aloittaa kurinpidollisia menettelyitä, vaikka tällainen laiminlyönti johtuisikin kolmansien osapuolten lainvastaisesta toiminnasta, ja tämän tuomion 108 ja 109 kohdassa mainittujen seikkojen perusteella.
- 94 Tältä osin on huomautettava, että unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 177 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ja 178 artiklan 3 kohdasta seuraa, että liitännäisvalituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion tai määräyksen kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (ks. analogisesti tuomio 6.5.2019, Gollnisch v. parlamentti, C-122/20 P, ei julkaistu, EU:C:2021:370, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 95 Nyt käsiteltävässä asiassa UZ ei kuitenkaan ilmoita, miltä osin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan rikkominen olisi mitätöinyt unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 106–109 kohdassa esittämät perustelut, joiden nojalla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi vaatimuksen kumota UZ:n esittämän avustamispyynnön hylkäämispäätös.
- 96 Erityisesti on todettava, ettei UZ täsmennä riittävin oikeudellisin perusteluin syitä, joiden vuoksi valituksenalaisen tuomion 107 kohdassa tarkoitettua oikeuskäytäntöä ei voitaisi soveltaa. UZ ei myöskään vetoa siihen, että kyseisen tuomion 108 ja 109 kohdassa mainitut tosiseikat olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla.
- 97 Tästä seuraa, että UZ:n tekemä liitännäisvalitus ei täytä tämän tuomion 94 kohdassa mainittuja vaatimuksia.
- 98 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä tehottomana.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 99 UZ väittää liitännäisvalituksen toisessa valitusperusteessa, että hylätessään vaatimukset, jotka koskivat henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtajan päätöksen, jolla UZ:n avustamispyyntö hylättiin, kumoamista, unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon perusoikeuskirjaa ja erityisesti sen 48 artiklaa. Parlamentti on nimittäin olettanut hänen olevan syyllinen ja loukannut näin ollen tässä artiklassa tarkoitettua syyttömyysolettaman periaatetta.
- 100 Parlamentin mukaan UZ:n väitteet on jätettävä tutkimatta ja joka tapauksessa hylättävä perusteettomina.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 101 On huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 256 artiklasta, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja työjärjestyksen 178 artiklan 3 kohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion tai määräyksen kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (ks. analogisesti tuomio 25.6.2020, *Schneider v. EUIPO*, C-116 P, ei julkaistu, EU:C:2020, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 102 Koska UZ tyytyy esittämään yleisluonteisen toteamuksen esittämättä oikeudellisesti riittävällä tavalla, miten unionin yleinen tuomioistuin on sen mielestä rikkonut perusoikeuskirjan 48 artiklaa, UZ:n väitteet eivät täytä edellisessä kohdassa mainittuja vaatimuksia.
- 103 Toinen valitusperuste on näin ollen jätettävä tutkimatta.
- 104 Edellä esitetyn perusteella liitännäisvalitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 105 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista, jos valitus on perusteeton. Tämän työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 106 Koska parlamentti on hävinnyt päävalituksensa ja koska UZ on vaatinut parlamentin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, parlamentti on velvoitettava korvaamaan päävalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.
- 107 Koska UZ on hävinnyt liitännäisvalituksensa ja koska parlamentti on vaatinut UZ:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, UZ on velvoitettava korvaamaan liitännäisvalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Päävalitus ja liitännäisvalitus hylätään.**
- 2) Euroopan parlamentti velvoitetaan korvaamaan päävalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.**
- 3) UZ velvoitetaan korvaamaan liitännäisvalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset